

ממנו, נחשב לו כאלו עשה אותו עולה, ואותו עפר, לתקן בו מזבח אדמה, ודם הברית כאלו זבח עליו עולות. זהו שכתוב מזבח אדמה תעשה לי וגו', ומציל אותו באותו עפר מחבוט הקבר, ובדם מילה מצילו משחיטת מלאך המות.

ואם אותו שקבל ברית הוא ממזר, אותו העפר תקן לנחש, שנאמר בו ונחש עפר לחמו, והוא מן האדמה אשר אררה יהו"ה, שנאמר בה ארורה האדמה, והיא עפר, מזה שנאמר בה והארץ היתה תהו ובהו, שנאמר בה והארץ כבגד תבלה, עמו יהיה חלקו, כאלו קשר אותו לעשות עולה לעבודה זרה, שאותו בן או בת הם פסל ומסכה, ועל זה נאמר אשר יעשה פסל ומסכה, ונאמר ושם בסתר - בסתרו של עולם, ואמר כל העם אמן - שאותו הבן הוא מהנחש הקדמוני שגרם מות לאדם ולאשתו, שנאמר בו ארור אתה מפל הבהמה וכו'.

קלפת הערלה שמכסה על י, יש לה שלש קלפות כמו גלדי בצלים זו על זו, והם כקלפות האגוז, שנאמר עליהם והארץ היתה תהו - זה קו ירק, הקלפה הראשונה של האגוז, ובהו - אבנים מפלמות, זו הקלפה השנייה של האגוז קשה כאבן, וחשך - קלפה שלישית. ובהם פרושהו רבותינו, אין דורשים בעריות בשלשה, שלש שנים יהיה לכם צרלים, וכנגד המח הוא, ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים לה'.

ובהם מצד של ערלה, ארבעה נכנסו לפרדס - שלשה אכלו

מניה, אתחשיב ליה כאלו עביד ליה עולה, והוא עפרא לתקנא ביה מזבח אדמה, ודם הברית כאלו זבח עלה עליון, הדא הוא דכתיב (שמות כ כא) מזבח אדמה תעשה לי וגו', ושזיב ליה בההוא עפרא מחבוט הקבר, ובדם מילה שזיב ליה משחיטת מלאך המות.

ואם ההוא דקביל ברית איהו ממזר, ההוא עפרא תקין ליה לחו"א, דאתמר ביה (ישעיה סה כה) ונחש עפר לחמו, ואיהו מן

האדמה אשר אררה יהו"ה (בראשית ה

כט), דאתמר בה (שם ג יז) ארורה האדמה, ואיהי

עפרא מהאי דאתמר בה (שם א ב) והארץ היתה

תהו ובהו, דאתמר בה (ישעיה נא ו) והארץ כבגד

תבלה, עמיה יהא חולקיה, כאלו קשיר ליה

למעבד עולה לעבודה זרה, דההוא בן או בת

אינון פסל ומסכה, ועל דא אתמר (דברים כז

טו) אשר יעשה פסל ומסכה, ואתמר ושם

בסתר, בסתרו של עולם, ואמר כל העם אמן,

דההוא בר מנחש הקדמוני איהו, דגרים מות

לאדם ולאשתיה, דאתמר ביה (בראשית ג יד) ארור

אתה מפל הבהמה וכו'.

קליפה דערלה דכסי על י, אית לה תלת

קליפי כגלדי בצלים דא על דא,

ואינון כקליפין דאגוזא, דאתמר עלייהו

והארץ היתה תהו, דא קו ירוק קליפה

קדמאה דאגוזא, ובהו אבנים מפולמות דא

קליפה תנינא דאגוזא קשה כאבן, וחשך

קליפה תליתאה, ובהו (דף יא ע"ב) אוקמיהו

רבנן אין דורשין בעריות בשלשה, שלש

שנים יהיה לכם צרלים (ויקרא יט כג), ולקבל

מוחא, איהו ובשנה הרביעית יהיה כל פריו

קדש הלולים ליהו"ה.

ובהו מסטרא דערלה ארבעה נכנסו לפרדס, שלשה אכלו מאלין קליפי